

בבא בתרא קטז

עניין: של שאינו מניח בן ליורשו

יד רמה

[קטז, א] **מזה. א"ר** יוחנן משום רשב"י כל שאינו מניח
בן ליורשו הקדוש ברוך הוא מלא עליו
עברה כתיב הכא והעברתם וכתוב התם יום עברה היום
ההוא. ודוקא היכא דלא עסק בפריה ורביה²¹. אשר אין

הרא"ם במדבר כז, ז

פירוש: שהקב"ה מתמלא עברה על מי שאינו מניח בן ליורשו, כך מצאתי בקצת נוסחאות²⁷. אי נמי,
עברה היה לו להקב"ה על אותו האיש, ולפיכך לא זכה שיניח בן ליורשו²⁸.

חתם סופר

דף קט"ז עמוד א': כל שאינו מניח בן ליורשו הקדוש ברוך
הוא מלא עליו עברה. והעילה בזה
כי לכל איש מאישי ישראל ניתן לו חלק בתורה כי ככל נשמה
ונשמה, ואעפ"י שאין לו תועלת בזה כלל כי הוא טפש ובער
מדעת, מ"מ מגיע התועלת לאחד מצניו תחתיו או בן צנו או
אחד מדורות הצאצאים כמ"ש הכוזרי שהיה כח הצרכים הצניו
ע"ה נעוץ כבר בתורה הצניו וצאצאי הצניו והיו כולם כקליפות
לפרי עד שנתקלפו הקליפות ויאלו הפרי תואר אלע"ה וכן לעולם.
הנה כי כן מי שמח ואינו מניח בן ליורשו הרי כלל ונכרת שרש

נשמתו ממקור התורה והוא רא"י צרור שהקב"ה נתמלא עליו
עברה. והנה לריכס לחקור מ"ע לפועל חכם ית"ש שיפעל פעולה

כלי יקר במדבר כז, יב

ללמדך שכל מי שאינו מניח בן ליורשו הקב"ה מלא
עליו עברה, ויש לדקדק ליורשו למה לי הוה ליה
למימר כל מי שאינו מניח בן, אלא שרצה לומר
אע"פ שמניח בן אבל אינו ראוי ליורשו דהיינו שאינו
ראוי לירש מעלת אביו בתורה וחכמה ושררה, אז
הקב"ה מלא עברה עליו על שלא הדריך את בנו
שיהיה ראוי למלא את מקומו ומנא ליה לרש"י זה,